

Bernhard Baunsgaard (RV):

Justitsministeren bad mig eksemplificere, hvad jeg mente med, at vi ikke kunne få præcise svar.

I bemærkningerne til ændringsforslaget til § 7, stk. 2, står der nu, at man definerer det på den måde, at man kan godkende lande, der har tiltrådt konventionen fuldt ud. Men det er ikke det, der står i bekendtgørelsen til loven. Der står: »hvor man er sikker på at der ikke sker dem noget«. Vi ved jo godt, at der er lande, der har tiltrådt konventionen fuldt ud, men hvor man mener, at der alligevel er nogle, der falder udenfor.

Det spurgte jeg om flere gange, men justitsministeren svarede mig ikke i udvalget. Det var det, jeg mente med, at det ikke var muligt under udvalgmøderne at få præcise svar.

Men jeg kan jo stille spørgsmålet her: er der nogen forskel på bemærkningerne? Så kan ministeren svare, at det er lovteksten, der er afgørende. Jamen vi ved jo alle sammen herinde, at når domstolene skal fortolke en lovtekst, så lægger de vægt på, hvad der står i bemærkningerne, og derefter hvad der er sket i salen. Bemærkningerne er meget væsentlige, og når man dér vælger en anden formulering, end der hidtil har været brugt i bekendtgørelsen, så ville jeg gerne have svar på i udvalgmødet: er det tænkt som en realitetsændring? Det svar fik jeg ikke.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Så giver jeg ordet til justitsministeren, og derefter går vi til ordførerrækken.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan ikke hjælpe, at hr. Bernhard Baunsgaard går udenom.

Jeg citerede ganske korrekt, hvad hr. Bernhard Baunsgaard havde sagt, at forslagsstillerne i de sidste møder ikke ville give besked. Det var det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde. Jeg henviste til den udredning, vi havde givet, og som i allerhøjeste grad vedrører dette punkt, i det samråd, der fandt sted søndag eftermiddag. Der var ikke fra Det Radikale Venstres repræsentant nogen indvendinger, så vidt jeg erindrer, mod den redegørelse, jeg gav sidste søndag eftermiddag. Og hr. Bernhard Baunsgaard svarer jo ikke på: hvad er det for indvendinger og bebrejdelser, Det

Radikale Venstre har imod forslagsstillerne med hensyn til de besvarelser, der har fundet sted? Det vil jeg gerne vide.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg giver ordet til hr. Hagen Hagensen og henviser til den videre debat, når ordførertalerne kommer.

Hagen Hagensen (KF):

Det er ligesom om vi er ved at komme væk fra, hvad det egentlig drejer sig om. Hr. Ole Espersen sagde med rette i sin ordførertale, at vi fortsat vil tage imod de mennesker, der er i nød, og vi vil også sikre os, at det er dem, der er i nød, vi tager imod. Jeg vil godt føje til, at vi også vil give dem, vi tager imod, rimelige vilkår, og det er jo det, denne lovgivning kommer til at dreje sig om.

Så føjede hr. Ole Espersen til, at hvis man befinder sig i sikre lande, så må man indtil videre søge dérfra. Jeg synes, det er rigtigt at understrege dette, for vi udelukker ikke, at man fortsat kan søge at komme her til landet, selv om man måtte blive afvist ved grænsen, når man kommer her første gang. Sådan er forholdene, det kan gøres, og vi er gået ind for, at man også skal sørge for, at de, der bliver afvist ved grænsen, får henvisning til, hvordan de kan søge, når de er i et land, der er sikkert for dem at være i.

Jeg vil også godt understrege en anden ting – det gjorde vi også ved første behandling – og det er, at denne lovændring skal gælde i et kort stykke tid. Vi vil tage loven op på ny i næste folketingsår for at se på, om forholdene er blevet anderledes, for at se på, om vi skal ændre på ny.

Jeg har også sagt dette, fordi der i Radioavisen i går fra formanden for Landsforeningen af Beskikkede Advokater her i landet kom en udtalelse om, at hvis afvisningen ved grænsen var endelig, så var det faktisk sket med det. Det er ikke rigtigt. Der er stadig væk adgang til at søge fra det land, som man bliver vist tilbage til. Det understreges på ny i den tilkendegivelse, der er i lovteksten – det skal vi ikke komme væk fra – at ingen vil blive afvist til lande, hvor der er risiko for at de bliver forfulgt, og at de skal være sikre på, at de har en mulighed for at være i ro dér, hvor de henvises til.